

Lời chú giải trong Tăng Chi Bộ Kinh, Phẩm Một, Phần Bạc Tối Thắng.

Chương thứ 3.

□□□□□□□□□□ / □□.

Cửa sổ thứ 5 / 10.

Tiểu sử Tôn giả Upasena Vangantaputta

Trong Kinh số 5, các ý nghĩa cần được hiểu như sau.

Cụm từ “Samantapāsādikānaṃ” có nghĩa là người mang lại lòng tin tưởng cho tất cả mọi người.

Từ “Upasena” là tên của vi Tôn giả này.

--	--	--

Vi Tôn giả này là con trai của Bà-la-môn Vanganta, vì vậy ngài được gọi là Vangantaputta.

[illegible]

Vị Tôn giả này không chỉ tự mình mang lại lòng tin mà còn truyền cảm hứng cho cả hội chúng của ngài. Do đó, ngài được gọi là bậc đứng đầu trong các Tỳ-khưu mang lại lòng tin tưởng khắp nơi, nhờ danh tiếng có được từ hội chúng.

Về nghiệp duyên của ngài, có câu chuyện sẽ được kể theo trình tự như sau.

[illegible]

Tôn giả này sinh ra trong một gia đình ở thành Hongsawadi vào thời Đức Phật Padumuttara. Khi trưởng thành, ngài đến yết kiến Đức Thế Tôn và nghe pháp. Ngài thấy Đức Phật tôn phong một vị Tỳ-khưu vào vị trí cao nhất trong những vị Tỳ-khưu mang lại lòng tin khắp nơi. Ngài đã làm các thiện hạnh để đạt được vị trí này, và suốt đời làm các thiện nghiệp, luân hồi giữa cõi trời và nhân gian.

Trong thời kỳ Đức Phật hiện tại, ngài được thụ thai trong bụng của bà Sari Brahmani. Người thân đặt tên cho ngài là Upasena.

Khi lớn lên, Upasena đã học Tam Tạng Kinh điển và nghe pháp từ Đức Thế Tôn, từ đó sinh lòng tin và xuất gia.

Sau một năm thọ giới, ngài nghĩ rằng mình sẽ mở rộng tăng đoàn của bậc A-la-hán, nên ngài đã cho một thanh niên thọ giới và xuất gia trong tăng đoàn của mình.

Khi mãn hạ và đến ngày Tự tứ, vị sadi có một hạ và ngài có hai hạ, ngài nghĩ rằng Đức Thế Tôn sẽ hoan hỷ khi thấy ngài, nên ngài đã dẫn vị sadi đến yết kiến Đức Thế Tôn.

Đức Phật hỏi ngài, sau khi ngài lễ bái và ngồi xuống một bên: “Này Tỳ-khưu, người có bao nhiêu hạ?” Ngài đáp: “Bạch Đức Thế Tôn, con có hai hạ.” Đức Phật lại hỏi: “Vị Tỳ-khưu này có bao nhiêu hạ?” Ngài đáp: “Một hạ, bạch Đức Thế Tôn.” “Vị Tỳ-khưu này là gì của người?” Ngài thưa: “Là sadi của con, bạch Đức Thế Tôn.”

Khi ấy, Đức Phật nói: “Vội vã quá, này kẻ ngu! Người trở thành một người ham muốn quá nhiều,” và Ngài khiển trách ngài bằng nhiều cách.

Sau khi bị Đức Phật khiển trách, Tôn giả đánh lễ Ngài với khuôn mặt sáng như trăng rằm, và suy nghĩ rằng mình sẽ làm cho Đức Thế Tôn tán thán nhờ vào tăng đoàn này.

.....

Với ý nghĩ đó, vào ngay ngày hôm đó, ngài đến một nơi và hành thiền quán, không lâu sau đó ngài đã chứng đắc quả A-la-hán.

.....

Sau đó, vì Tôn giả xuất thân từ một gia đình lớn và là một pháp sư giỏi trong việc giảng dạy, nên có nhiều thanh niên từ các gia đình quý tộc, bạn bè, đại thần, và thân nhân cảm kích với các bài pháp của ngài và đã xuất gia theo ngài.

.....

Ngài nói: “Ta là người sống theo hạnh rừng, các vị cũng nên phát nguyện sống theo hạnh rừng và xuất gia.” Sau đó, ngài dạy 13 pháp đầu đà, để họ tự nguyện tu tập các pháp ấy theo khả năng của mình.

.....

Khi Tôn giả có 10 hạ và đã tinh thông Luật tạng, ngài cho tất cả các sa-di thọ giới. Có khoảng 500 Tỳ-khưu thọ giới đã trở thành hội chúng theo ngài theo cách này.

.....

Lúc ấy, Đức Phật đang cư trú tại tịnh xá Kỳ Viên và nói với Tăng đoàn rằng: “Này các Tỳ-khưu, Như Lai muốn tĩnh cư một mình trong nửa tháng.”

.....

Các Tỳ-khưu cũng đặt ra một quy định rằng, bất kỳ ai gặp Đức Thế Tôn trong thời gian này sẽ phải thú nhận vi phạm tội Pācittiya.

.....

Khi ấy, Tôn giả Upasena nghĩ rằng mình sẽ yết kiến Đức Thế Tôn, nên cùng hội chúng đến tịnh xá Kỳ Viên, đánh lễ Đức Phật và ngồi xuống ở một nơi phù hợp.

.....

Để bắt đầu cuộc trò chuyện, Đức Phật gọi một sadi của Tôn giả và hỏi: “Này Tỳ-khưu, người có thích y rách không?”

.....

Vị sadi đó thưa: “Thưa Đức Thế Tôn, con không thích y rách chút nào, nhưng con mặc y rách là vì lòng kính trọng thầy của con.”

.....

